

ПРО ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЙНОЇ ОСНОВИ ІНТЕГРАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ КОРПОРАЦІЙ

Стадник В. В., Мельничук А.І.

Хмельницький національний університет, м. Хмельницький

Тенденції розвитку світової економіки показують, що на глобальному ринку найбільш конкурентоспроможними є корпорації. Корпоративний сектор охоплює найбільш економічно привабливі сфери діяльності, що мають перспективи для розширення і у майбутньому. Це забезпечує корпораціям позитивну економічну динаміку, накопичення ресурсів для проникнення у інші сфери діяльності і, що важливо – здатність впливати на бізнес-середовище, ініціюючи прийняття потрібних для розвитку бізнесу законів – в тому числі поза межами національної економіки, переростаючи в транснаціональні корпорації (ТНК).

Рівень складності і різноманітності внутрішнього середовища ТНК є значним – і не тільки через відмінності в процесах здійснення різних видів діяльності. В результаті зростання кількості учасників внутрішньофірмових виробничих відносин відчутніше проявляються і культурні відмінності соціальної складової ТНК, які ускладнюють процес координування спільної діяльності. Основне місце тут займає різниця у структурі мотивацій учасників, особливо – власників ключових ресурсів.

Інтеграційна цілісність корпорації визначається взаємною вигідністю спільної діяльності всієї сукупності її учасників. Переплетіння їх мотивів потребує знаходження певного консенсусу, без якого ефективні організаційні взаємовідносини не складатимуться. Це потребує дослідження структури мотивацій учасників (особливо ключових) корпоративних відносин, знаходження у ній тих мотивів, що можуть стати об'єднувачими для усієї корпорації, а відтак – обговорення умов їх взаємовигідної співпраці.

Науково-методичною основою знаходження мотиваційного консенсусу промислових корпорацій визначено теорію нечіткої логіки у поєднанні з теорією ігор. За допомогою методології нечітких множин сформовано методичні рекомендації для визначення мотиваційних переваг учасників промислових корпорацій у розрізі інтеграційних складових та з урахуванням місця кожного учасника в ланцюжку створення споживчої цінності. Використовуючи теорію ігор, визначено умови, за яких учасники інтеграційного утворення можуть відмовитись від максимізації власного виграшу і опиратись у рішеннях і стратегіях на максимізацію загального виграшу. Висловлено припущення, що вони мають свої відмінності для промислових корпорацій, що формують технологічні ланцюжки у сфері виготовлення наукомісткої продукції. Розробку науково-методичних рекомендацій для формування мотиваційного підґрунтя реалізації стратегії інтеграційного розвитку промислових корпорацій у сфері машинобудування з урахуванням максимізації загального виграшу визначено предметом наступних досліджень.